

دیوان جافظ

برائے نسخہ:

دکتر قاسم غنی علی محمد حسن

ترکیب خوشنویسی: محمد مصوری

عضو انجمن خوشنویسان ایران

سرشناسه: حافظ، شمس‌الدین محمد - ۷۹۲ ق
 عنوان: قراردادی دیوان
 عنوان و نام پدیدآور: دیوان حافظ بر اساس نسخه علامه محمد قزوینی و دکتر قاسم غنی
 ترکیب خوشنویسی: محمد مهدی منصوری
 مشخصات نشر: تهران، پیام اندیشه عدالت، ۱۴۰۳
 مشخصات ظاهری: ۵۳۲ ص
 شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۳۴۱-۷۲-۶
 وضعیت فهرست نویسی: فیا
 موضوع: شعر فارسی - قرن ۸ ق
 موضوع: حافظ، شمس‌الدین محمد - ۷۹۲ ق - قال گیری
 شناسه افزوده: قزوینی، محمد، ۱۲۵۶-۱۳۲۸، مصحح
 شناسه افزوده: غنی، قاسم، ۱۳۳۱-۱۳۷۲، مصحح
 شناسه افزوده: منصوری، محمد مهدی، ۱۳۵۶ - خوشنویس
 رده بندی: کنگره PIR۵۳۴۴
 رده بندی دیوبی: ۸۱۸/۳۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۷۸۰۶۱
 اطلاعات رکورد کتابشناسی فیا

۲۵۰۳۳۴۲

کتابخانه ملی و اسناد ایران

دیوان حافظ شیرازی

همراه با متن فالنامه

ترکیب خوشنویسی: محمد مهدی منصوری

اجرای رایانه‌ای: سید محمد حسینی

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۳، شابک: ۵۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی: ستاره هنر چاپ و صحافی: مین

شابک: ۷۴-۶-۵۳۴۱-۶۲۲-۷۸

محصولات فرهنگی مشکات: ۰۹۱۲۵۳۰۲۶۲۱ - ۰۹۱۲۵۰۲۴۲۲۵

تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی خیابان وحید نظری پلاک ۸۸

تلفن: ۶۶۴۹۲۱۹۴ - ۶۶۴۹۲۰۶۷ - ۲۱

تماس در فضای مجازی: ۰۹۰۳۹۷۱۱۱۸۰

Mehrgift Mehrgift_ir www.MehrGift.ir

مشکات پیام‌ها

هوالمغز
شعر حافظ ہمدانی الغنی عن معرفة

ابن الفسحی ولس

آفرین نفس لکوش و لطفش

و اکملش

مختصر احوال حافظ

حدیث ہول قیامت کہ گفت و اخلاص
کنایتی است کہ از روزگار بجران گفت
شمس الدین محمد حافظ بزرگ ترین غزل سرای عرفانی ایران د آغا زنده ہشتم جہری در شیراز دنیا
آمد نام پدر حافظ ابوالدین و مادرش از مردم کا زرون است. د دور دوران ابتدائی زندگانی وی
آگاہی کی دست رسیدہ است و تناسبع مورد تشرس. مقدمہ ای است کہ بہ درس دوست حافظ
(محمد گلستان ام) مقدمہ دہ او آورده و از وسعت دانش و کالات سخن را زده است.

حافظ در راہ رسیدن حقیقت را با ہر ہر باید حافظ سالیان دراز دیشک گاہ استادان آہ
فارسی و عربی تفسیر قرآن مجسمہ کلامی حفظ یافت قرآن کریم را با چارہ روایت آن خط
کرده و لقب حافظ سے بہین دلیل می باشد.

غزل حافظ منہ لطیف ترین اندیشہ ہای عرفانی است کہ در کالہ گمانی شب و اوروان. بارعایت فنون
بلاغت و فصاحت جلوہ ای خاص یافتہ است. وی در شیراز سرالای عرفانی از ماسران پوشینیان
کوی بقت ربودہ و بک عراقی را در غزلنایش بہ سج رساندہ است.

صنایع بدیعی بہ ویرہ استعارہ. ایہام. مراعات نظیر و... در بیان او. قدرت خیال و تخیل و ہر
بیان می دارد. و از سایر محنات لفظی و منوی نیسہ بنحوی زیبا برہمی جوید کہ گلکش رنگ و بوی
از ویرگی ہای شبیوہ حافظ آن است کہ بی پردہ سخن می گوید و با صراحت تمام تہیدہ فدونی خود
مورد ہر چہ سیر و یا شخصی بیان می دارد و از زرق وریا (شرک فنی) بیزار است:

بادہ نوشی کہ دآن روی دریا سبے نبو
بہتر از حد فروشی کہ در او روی وریاست
وی زہد فروشی را زشت می پندارد و زہدی و رستی و کرم کردن را شاید مقام انسان می داند.
بہ پویندگان طریق حق اندر زمی دھد کہ بحیچہ از کوشش باز نمائند و یاس و نومیدی بہ دل راہ ندادہ
کلام و دستور است و شفق را بہ جان خریدار شوند.

وی چون در سه راه وصال بطوب نمی‌بیند، به غرابات (میخانه معرفت) روی می‌آورد؛ جان جایی
 که بنیاد خویشینی و خودخواهی را ویران می‌سازد و با تخریب ظاهر، سرای باطن را آباد می‌سازد.
 حافظ از نظر طریقه و مشرب عرفانی به ملاستیان تعلق خاطر دارد که در خلاص و دوری از ریاضات و فساد
 کوشش می‌کنند و از نام و نشان و شهرت طلبی گریزانند و خدمت بخلق را از ریاضت‌های
 جان فرست‌ابرتری دانند.

حافظ تفسیر قرآن را نیکی دانست و از پژوهش در دیوان شعرای پارسی که دو تازی کو به سه هـ های
 فراوانی برد و نام برخی سخنوران نامی را نیز در شعرش آورده است که عبارتند از: فردوسی، سعدی،
 نظامی، نسیب فاریابی، سلمان، خواجو و کمال غنجدی. اشار حافظ به زبان‌های گوناگونی از جمله انگلیسی، آلمانی،
 لاتین، فرانسه... ترجمه شده است که از آن میان ترجمه انگلیسی به قلم برهان منبیکل از به نام آورتر است.
 در نگاه اول، حافظ از قرار دارد که به حافظیه معروف است که این مقبره را مولانا محمد معینی به دستور
 بهالتعاسم بابر در سال ۸۵۶ بنا نموده است.

به دلیل علاقه خاصی به یرم خان، حافظ داشت، مزار وی را مرمت کرد و به دستور وی، سنگ مرمری زیبا
 بر قبرش نهاده که بر روی آن کسری از او با عنوان مطلع:

مژده و سل تو کو کز سر جان برست
 طایر قدسم و از دام جهان برنیزم
 نکاستم شکر

ناشر